

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích
Pedagogická fakulta
Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku:

17. května 2010

Jméno a příjmení studenta:

Kateřina Jánská

Obor:

ČJ - OV

Vedoucí diplomové práce:

PhDr. Jan Podlešák

Oponent diplomové práce:

PhDr. Miloslav Pecha

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

(posudek oponenta práce)

Název práce: Osvobození Karlových Varů v květnu 1945

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek: A – výborně, B – velmi dobře, C – dobře, N – nevyhověl):

1. Struktura práce, její téma a cíle

(úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce, relevance tématu a cílů práce z hlediska přínosu pro určitý vědní obor, pedagogickou praxi apod.)

A	B	C	N
---	---	---	---

Práce tvoří kompaktní celek se zachováním logické posloupnosti. Vytčenému tématu je v obecné a regionální rovině věnováno jen cca 10 stran, kdežto transferu Němců asi 20 a novému osídlení 4 strany z celkových 59 stran textu. Rozsah práce je vyhovující. Přínosem jsou některá fakta, která se týkají problematiky vysídlení Němců z Karlovarska a nového osídlení.

Práci lze využít k pedagogickým a jiným osvětovým účelům.

2. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji

(výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem, napojení na existující datový a literární kontext, využití literárních rešerší pro volbu tématu práce a formulaci výzkumného problému, práce s cizojazyčnou literaturou)

A	B	C	N
---	---	---	---

Využito přiměřené množství odborné literatury a internetových zdrojů. Při citaci se za jménem autora píše dvojtečka. Materiály archivní a muzejní povahy byly použity jen pro kapitoly o vysídlení Němců z oblasti Karlových Varů a o novém osídlení. Popis květnových událostí i na Karlovarsku je kompilativního charakteru.

3. Metodologická a metodická stránka práce

(stanovení cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod, popřípadě metodologické zdůvodnění výběru metod)

A	B	C	N
---	---	---	---

Diplomantka jednoznačně rozlišila odborné publikace z doby před rokem 1989 od odborné literatury vydané po tomto roce. Tuto literaturu považuje za „jistě věrohodnější.“ Podle tohoto kritéria pak využívala příslušnou literaturu.

4. Odborná správnost – znalost problematiky

(prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém, správná práce s pojmy a koncepty, kontextuální správnost argumentace)

A	B	C	N
---	---	---	---

Diplomantka prokázala znalosti řešení jak obecné, tak zejména regionální problematiky. Přesto se v práci vyskytují chyby či nedostatky, které však nebrání úspěšné syntéze. Viz příloha.

5. Závěry a naplnění cílů

(jsou formulovány jasné závěry, je zřejmé, jaké poznatky práce přinesla, jsou nové poznatky vztaženy k původnímu literárnímu kontextu, jsou výsledky práce nahlíženy kriticky – například jsou uvedena omezení pro jejich platnost?)

A	B	C	N
---	---	---	---

Závěry práce jsou formulovány jasně, některé jsou obecně problematické, přínos práce je příliš přeceňován.

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

(odborný jazyk, gramatická a pravopisná správnost, stylistická kvalita)

A	B	C	N
---	---	---	---

Jazykově a stylisticky je práce vyhovující, drobné, zanedbatelné chyby se týkají pouze interpunkce (např. na s. 18).

7. Formální a grafická úroveň práce

(obsahuje práce všechny náležitosti, jaká je její grafická úroveň)

A	B	C	N
---	---	---	---

Práce obsahuje všechny náležitosti magisterské diplomové práce, její grafická úroveň je výborná.

Celkové zhodnocení práce, popřípadě otázky k obhajobě

Přes určité nedostatky či nepřesnosti dospěla diplomantka vcelku k úspěšné syntéze, která vyhovuje svým obsahem i rozsahem magisterské diplomové práci.

Celkové hodnocení práce (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

Navrhují klasifikovat diplomovou práci známkou **velmi dobře**.

A - výborně	B – velmi dobře	C - dobře	N - nevyhověl
-------------	-----------------	-----------	---------------

V Českých Budějovicích dne 17.5.2010

.....
Podpis oponenta diplomové práce

Příloha

K bodu 4:

Konfliktní společenství Čechů a Němců lze sledovat již v předchozích dobách před vznikem ČSR. Ihned po 28. říjnu 1918 vůdci převážné většiny německého obyvatelstva v pohraničí, která nesouhlasila se vznikem první republiky, se pokusili vytvořit čtyři provincie (Deutschböhmen, Sudetenland, Deutschsüdmähren, Böhmerwaldgau), které se měly stát součástí Rakouska, případně Německa. Na tento záměr navázali němečtí nacisté po r. 1938 přičleněním pohraničí k župám Sudetenland, Bayerische Ostmark, Oberdonau a Niederdonau (s. 11-12).

Na s. 16 při rozlišení Čechů Heydrichem chybí 4. rozlišení: dobrá rasa a špatně smýšlející – nebezpečnou elitu poněmčít v říši nebo postavit ke zdi. Veškeré germanizační snahy se nesoustředily jen na pohraničí.

Na s. 17. Po Heydrichovi se stal zastupujícím říš. protektorem (ne protektorem) Kurt Daluege, který byl v r. 1943 vystřídán opět jako říšský protektor dr. Wilhelmem Frickem.

Na s. 22. Správný název odbojové organizace: Petiční výbor Věrní zůstaneme.

Na s. 25. Do Itálie bylo převeleno protektorátní vládní vojsko, které jako celek nelze zařazovat do odbojových zahraničních jednotek, z nichž byl nejpočetnější 1. čs. armádní sbor v SSSR.

Na s. 29. Generál Antonov souhlasil s demarkační čarou Karlovy Vary-Plzeň-Č.Budějovice, ale ne s Eisenhowerovým záměrem ze 30.4.1945, že US armáda obsadí uvedená města a území na západ od Vltavy.

Na s. 30-31. Ke konečné kapitulaci Německa nedošlo v Remeši 7.5. podpisem kapitulacího protokolu generálem Alfrédem Jodlem, ale na žádost sovětů minutu po půlnoci 9.5.1945 v Karlshorstu u Berlína za přítomnosti maršála Georgije Konstantinoviče Žukova a zástupců ostatních spojenců. Definitivní kapitulaci podepsali představitelé německého vrchního velení v čele s maršálem Wilhelmem Keitelem.

Na s. 32. Ivan Stěpanovič Koněv byl od r.1944 maršálem.

Na s.45 uvedeno, že, „k nejmírnějšímu vykořisťování docházelo na územích obsazených americkými vojáky“ a na s. 35, že „příchod sovětských vojáků byl doprovázen mnoha krutostmi“ a pak uveden ojedinělý případ, kterého se zúčastnili i dva čeští četníci. Jde o ukázkou neobjektivního přístupu k výkladu. To se týká i zmínky o oficiálním pohřbení hrdinů Rudé armády, která se stahuje z města až 10.11.1945.

Na s. 49. K požadavkům sudetoněmeckého landsmanšaftu by bylo třeba zaujmout správné stanovisko.

K závěru na s. 68-69 a k seznamu použité literatury a pramenů:

Protože Karlovy Vary ležely na čáře styku americké a sovětské armády, čáry, která byla upřesněna až 12.5., je přirozené, že do konečného osvobození města zasahovala jak americká, tak sovětská strana. Ke konečnému osvobození došlo příchodem Rudé armády (viz též s. 33-36).

Odsun Němců byl spravedlivým zákonným aktem, i přes excesy vůči nevinným, ke kterým došlo zejména v průběhu tzv. divokého odsunu. Přihlášení se k říšskoněmeckému státnímu občanství se, slovy zákona, „spojili s cizí mocí, a to za zvýšeného ohrožení republiky ve zřejmém úmyslu zničit samostatnost republiky“ a tím byla naplněna skutková podstata trestného činu velezrady podle tehdejšího trestního práva. Jako cizí státní příslušníci měl stát právo, vzhledem k jejich velezradě, na jejich vyhoštění bez soudu podle příslušných správních norem.

Diplomantka přeceňuje svůj přínos tvrzením, že její práce je „jedna z mála prací charakterizujících osvobození Karlových Varů v květnu 1945 a událostí následujících let v širším kontextu, než se dělo doposud.“

Práce obsažené ve sbornících patří do seznamu literatury.